

[Maisted]

er virkelig god, og den finder jeg i Nationalbankens årsberetning for 1979. Deri hedder det om planerne om videreudviklingen af en såkaldt selektiv erhvervs politik:

»Spændingerne på penge- og kapitalmarkedet løses ikke ved øget anvendelse af selektiv kreditpolitik, hvor nogle udvalgte sektorer får kredit stillet til rådighed på særlig favorable vilkår, medens kreditten til andre formål vanskeliggøres.

Umiddelbart kan det virke fristende at støtte særlig trængte erhverv, men dette vil uundgåeligt ske på bekostning af forringelse af markedsvilkårene for de grupper, som ikke har særordninger. Samtidig viser erfaringerne, at det er vanskeligt at trække grænsen, da flere og flere grupper vil melde sig med krav om støtte. Hertil kommer, at subsidielementet har en tendens til at vokse, da favørenten normalt ikke hæves i takt med stigningen i renteniveauet.«

Det kan vi i fremskridtspartiet fuldt ud tilslutte os, og vi mener, at det er så væsentlige argumenter, der her fremføres, at al den snak, som økonomiministeren har fremført, burde fjernes omgående.

Så spurgte økonomiministeren, om fremskridtspartiet ville konkurrere på lønningerne, og det synes jeg var en temmelig stærk udtalelse, når regeringen kalkulerer med, at konkurrencevilkårene skal forbedres, bl. a. ved en reallønsnedgang på 2-3 pct. Det er stik modsat det, fremskridtspartiet vil. Vi vil styrke eksporterhvervene og de importkonkurrerende erhverv, altså den private sektor, og vi vil give skattelettelser, for at arbejderne kan få en reallønsfremgang og ikke en reallønsnedgang.

Finansministeren kom med nogle regnestykker, der viste, hvor godt det skulle gå, men vi må jo altså sige, at indtil nu må vi konstatere, at det konstant er gået værre, end finansministeren og regeringen har sagt, og bl. a. brugte finansministeren over for hr. Poul Schlüter et glimrende eksempel. Han sagde: ja men så slå da op på side 50 i denne finansredegørelse, vi fik i går, og se, at betalingsbalanceunderskuddet på 18½ mia kr. bliver reduceret til 16½ mia kr. i 1981. Det var et eksempel på, hvilken fremragende politik der bliver ført. Hvis man nu tager budgetredegørelsen fra april måned, så står der, at det var 16½ mia kr. for 1980. Det vil sige, at siden budgetredegørelsen kom, er

underskuddet vurderet til at vokse med 2½ mia kr. Hvorfor tror finansministeren, at der er nogen, der overhovedet vil tro på regeringens vurderinger et år frem, når de ikke fra april måned til nu er i stand til at vurdere tallene fornuftigt?

Og det er jo kernen i hele regeringens politik, det er, at den er utroværdig. På intet tidspunkt har de tal og de forudsigelser, regeringen har fremlagt, holdt stik, og det er ufatteligt, at kristeligt folkeparti og CD – og for den sags skyld også de radikale – kan tro på, at den økonomiske politik, som ingen kender noget til, skal kunne redde landet i en periode frem til 1984, eller hvor langt det er, finansministeren tør se frem.

Statsministeren var sur over, at jeg havde nævnt, at jeg syntes, det var uanstændigt, at han havde sagt på SiDs kongres, at nu skulle man bare se på bankdirektørernes lønninger, så kunne man se, hvordan kapitalisterne opførte sig. Men nu forstod jeg, at det ikke var en samfundsøkonomisk betragtning, det var en moralsk betragtning. Det, jeg sagde, hr. statsminister, var imidlertid, at det var en dårlig betragtning, fordi statsministeren glemte at fortælle de samme arbejdere, de samme kongresmedlemmer, at staten pumper for omkring 50 mia kr. værdipapirer ud på markedet, som de samme kapitalister kan købe med fordel, idet de kan få en høj rente og skattefrie kursgevinster. Det, jeg fandt amoralsk og anstødeligt, var, at statsministeren angreb en minoritetsgruppe, som ingen samfundsøkonomisk betydning har, og så glemte at fortælle arbejderne, at statsministeren faktisk støttede kapitalisterne langt mere, end bankdirektørerne gør.

Gert Petersen (SF):

Hr. Ole Espersen havde fået det indtryk af det, jeg sagde her, at jeg mente, at i virkeligheden var der ikke rigtig nogen problemer; vi kunne godt undgå reallønsnedgangen og al den slags ting, og så ville han have at vide, hvordan socialistisk folkeparti mener at vi kan undgå reallønsnedgangen. Jeg er ked af, at hr. Ole Espersen åbenbart har overhørt, at jeg sagde, at en rigtig krisepolitik også vil indebære byrder for befolkningen, men helt anderledes retfærdigt fordelt. Jeg sagde også, at jeg udmærket godt vidste, at energitilførslerne til Danmark er steget i pris på 1½-2 år fra 15 mia kr. til 26 mia kr.